

37. सापिण्डन ग्राह्यपद्धतिः
पत्र- 14, सं

1341

10" X 6"
✓

अथ —

राम

शिवजीवनसारसहित पुराण ॥

राम

संवत् १९५१

श्रीगणेशायनमः तत्रक्रमः देवपित्रेपुत्रेअथकृत्यंआचमनम्॥ नमोस्व
त्वनंतायेतिमंत्रेणपठतिइतिपादप्रक्षालनम्॥अथनिमंत्रणम्॥पिताम
हादित्रयम्आहुसंवधिनाङ्गालकाग्रानाम्नाम्विश्वेषांदेवानांआहुकर्तव्ये-
सपिंडनम्आहुतत्रभवंतोमयानिमित्रितास्मःइतिपुत्रिवचनम्॥अक्रोध
नैरितिनियम्आहुतत्रभवंतोमयानिमित्रितास्मः॥अक्रोधनैरितिनिजमा
नम्नादयेत्॥प्राग्बोधनम्सहस्रशोर्धेतिपूजनम्पितामहादिवास्तव्यांआ
गतवःस्वागतम्पादप्रक्षालनम्यत्फलंलोकपिलौदीनेकार्तिभ्यांज्येष्ठपु-
स्करेत्तत्फलपाडवम्अस्यविष्णुणापादशौचनेविष्णुपादोदकलिन्नाया
वतिष्ठतिमेदिनीतावत्पुस्करपत्रेषुपिवतिपितरोजलम्॥निमंत्रण
म्अमुकगोत्राणांअस्मत्पितामहप्रपितामहवृद्धिप्रपितामहानांअमु
कामुकामुकशर्मणांवसुहद्रादित्यस्वहपाणाम्अथकर्तव्येसपिंडनम्आ

अपस
धम्

आदेतत्रमवंतोभयानिमंत्रिताः निमंत्रितास्त्य इति प्रतिवचनम् ॥ अत्रोद्य
 नैरिति पठेत् ॥ पादार्घदानम् यदि व्योति पूजनम् यदि व्योमापः पयसा
 संवभृषी अंतरीक्ष उत पार्थिवी र्या हिरण्यवर्षा यज्ञयास्तान आपः शि
 वाश ५ ५ स्योना सुहवामवन्तु अमुक गोत्राः अस्मत्पितामह प्रपिताम
 ह वृद्धिः प्रपितामहाः अमुकामुकामुकशर्मणः वसुतदादित्यस्वरुपाः स्य
 वः पादार्घ्यं ५ स्तु ॥ सव्यम् आचमनम् इदमाचमनीयं मनीयं विष्वक् देवे
 योनमः ॥ अपसव्यम् इदमाचमनीयं पितामहादिव्यः स्वधा ॥ सव्यम् इ
 दमासनमासनमास्यामिति आद्देशो यवेशनम् देवे ॥ अपसव्यम् पित्र
 आस्येति प्रतिवचनम् प्रत्यासनमास्यामि पंचदेवं तैलेन दीपकान् आ
 दूतं ज्वालये दीपमजं च सांडं च वक्ष्येत् ॥ सव्यम् आत्मासनम् समाचरा
 त्कर्मपात्रस्थापनम् पवित्रे स्पर्षपवित्रधारणम् पवित्रे स्थावैस्मभ्यो सवितुर्व

वासभागे ।

५०

पुवत्पुनाम्यसिंदूरासूर्यस्यरस्मिभिः॥कुशान्शान्भोदेवीरभीस्तयाग्रापोभ
 वन्नुपातये शयोरभिप्रुवन्नुनः इति जलम्॥ॐ यवोसि यवयास्मादेवो य
 वया रातिर्दिवेत्वां अंतरेक्षयत्वा प्रथिव्येत्वा संघता स्तोकाः पितृषदनाः पि
 तृषदनमसि॥यवान्॥ जितोसिसोमदैवस्यो गोसवो देवनिर्मितः पयस्त
 मद्भिः प्रकृतः स्वधयपितृन्लोकाः प्रीणाहीनः स्वाहा इति जितम्॥गंध
 पुष्पवत्सीम्॥साधरतातयाकुशपुष्पगंधादिक्षिपेत् असाधोरतालेय
 वकुशतिलाभाम्कर्मपात्रसमीपे स्थापनम् कर्मकात्रम्यरिपूरोऽप्यरिपूरण
 मस्तु॥ प्राणायामकुत्वा अभ्युसरां कुर्यात् आपवित्रः पवित्रो वा सर्ववस्
 शांगरोपि वा यस्मरेत्पुंडरीकाक्षं स वा सैभ्यंतरः शुचिः पुण्डरीकाक्षस्मरणा
 म् देवताभ्यः पितृभ्यश्च महायोगीभ्यस्वचनमः स्वहायै स्वधायै नित्य

मेवनमोनमः इति विपठेत् ॥ सप्त व्याधादशोषमृगाः काले जुले
 गिरौ चक्रवकाः शरदोपेहंसाः सरसि मानसे तेऽपि याता कुरुक्षेत्रे वा
 सरणाः वेदपारगाः प्रस्थिता दीमध्वानं युयंङ्किः भवसीदथ पञ्च को
 शंगयाक्षेत्रं कोशमेकं गयाशिरः यत्र यत्र स्मरिष्यमि पितृणां दत्तम
 क्षयं मश्रुम् ॥ अपसव्यम् आदरं भेगया ध्यात्वा ध्यात्वा देत्वा देवं
 दा गंधारं स्वपितृभ्यो नमः स्वाध्यात्वा ततः आहं समाहमेतं गयायेनमः
 गदाधरायेनमः स्वपितृभ्यो नमः अग्निष्वाताः पितृगणाः चौरक्ष
 न्तु मेदिशाम् तथा वर्हिषदः पान्तु ग्राम्या ये पितरस्थिताः पुत्री चामज्य
 पा पान्तु उदीचीमपि सोमपान्तु ऊर्ध्वतस्त्वार्यमोरक्षे कव्यवाऽनलोप्य
 धः रक्षाभूतपिशचेभ्यस्तथैवासरदोषतः सर्वस्वाधिपस्तेषां यमो
 रक्षौ करोतु मो तिलारक्षन्तु सुरोन्दभीरंक्षन्तु राक्षसान् पंक्तिभ्योऽम्नो

प्रा

नीवीकायपसव्यमिति... तयैयतीहदेत्यानीयथा नैरामेस्तथा

॥३॥

त्रियोरक्षे दक्षिणसर्वतोऽवतु असुराद्युच्चरहेतोरुदकस्पर्शनम् ॥ अथ नीवी
बंधनम् ॥ स्ववनेभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वनूणा-नृपते जायसे शुचिः इति-
 नीवीबंधनम् ॥ अथ पुते ॥ सव्यमाचमनम् पवित्रधारणम् अपसव्यम् ॥ मा-
 गतम्याह प्रक्षालनम् ॥ निमंत्रणम् अमुकगोत्रस्यामुकपुत्रस्याचकर्तव्ये
 सपिन्धुना हतवमवान्मयानिमंत्रितः ॥ गतोसि दिव्यलोके लंका
 नाविहितात्ययः मनसा कयुवेगेन कुशेत्वाहनिनवाभये ॥ निमंत्रितोऽस्मि
 ति अक्रोधनैरिति आहूम् ॥ पादार्चनम् अमुकगोत्रामुकपुत्रपुत्रव-
 विमुक्तिपूर्वकं क्षयस्वर्गलोकगमनप्राप्तिकामनया रुषपादाधी मयादि
 यतेतवोयतिष्ठताम् ॥ सव्यमाचमनम् अपसव्यम् पुतत्राक्षरा इदमास-
 नमास्यताम् ॥ सव्यमकर्मणश्चापनम् यथा आसनेपात्रम्यानेपवित्रे

नीवीकायपस-
 व्येन ॥
 सव्येनीवीतु
 विप्राणामप-
 सव्ये वरुच-
 ये नीवीमेदा-
 नजानाति-
 रासाः पितर-
 गताः ॥१॥

॥३॥

स्थ इति पवित्रधारणाम् ॥ शन्नो देवीरिति जलम् तूष्णीं ३ शीतदिपुक्षेपुः
 कर्मपात्रं संपन्नमस्तु प्राणायामः पुंडरीकाक्षस्मरणम् अभ्युक्षणाकुर्या
 त् ॥ अपसव्यम् दिग्बन्धः तिलाविकरणम् अथ पित्र्यम् सव्यमाचम
 नम् ॥ संकल्पः अथ हेत्यादि अमुकगोत्रस्यामुकप्रेतप्रेतत्वं विमुक्तिपूर्वं
 कपितृत्वप्राप्ता अमुकगोत्राणाम् अस्मत्पितामहप्रपितामहवृद्धप्रपिता
 महानां अमुकामुका मुकशर्मणा स्वसुरुद्रादित्यस्वरूपेणा सव्यकुलका
 मनाम् विश्वेदेव पूर्वकसपिंडनश्राद्धमूर्हकरिष्ये कुरुस्व ॥ हृष्टिनिपाता
 दर्शयत्पाकदीनम्यवित्रतास्तु इति पाकप्रोक्ष्य ॥ अपरता इति तिलान्विकी
 र्य ॥ गायत्री जुपेत् ततः कुशोनम् पितामहादित्रयश्राद्धसम्बन्धिनो काल
 कामनास्नम्दिशेषान्देवानामिदं कुशसमैस्तु ॥ अपसव्यम् अमुकगोत्राणा
 मस्मत्पितामहप्रपितामहवृद्धप्रपितामहानां अमुकामुका मुकशर्मणा

॥४॥

वसुतुद्रादित्यस्वरूपाणां सपितृन् नम्रा ह्ये इदं कुशासनवेधाविमक्तम्वानमः
 ॥ प्रेतं अमुकगोत्रस्यामुकप्रेतस्य इदं कुशासनं मया दीयते तवोपतिष्ठ-
 तां ॥ सव्यम् आवाहनं यवानादाय पितामहादित्रयमाह संवन्धिनः का-
 लकामनाम्नः विश्वान् देवानावाहयिष्य ॐ आवाहय विश्वे देवा आगता
 भूता तामयिम ॐ हवम् एदम्बर्हिषी नीषोदत विश्वे देवाः शृणुते मय ॥
 एवमेव आगतं विष्णु उवाच विष्ठावेति निजिवा उवाच वाचा ओषधास्मिन् च
 हि मादाय ध्वम् इति मंत्रं दृष्ट्वाभ्यां आवाह्य ॥ आतात विश्वे देव विषये आ-
 गच्छतु महाभागा विश्वे देवा महावक्ताः ये यत्र विहिता माहे सावधाना भ-
 वंतुते ॥ अपसव्यमृतिला नादाय अमुकगोत्राणां स्मृतितामह प्रपिता
 महवृद्धप्रपितामहान् अमुकामुकामुकशर्मणः वसुतुद्रादित्यस्वरू-
 पान् पितृन् आवाहिष्य ॐ आवाहय उत्तमस्वनिर्धो म स्वसंतः समि

अथपि

वि॥

॥४॥

धीमहि उश-नुशत-आवाह पितृनहविष्के प्रन्तवे १ अयन्तुनः पितरः सो
 म्या सो अग्निस्वाताः पथिभिर्देवजानै असमि-न्यजे स्वधया मद-नोधि
 बुवन्तु ते व-न्त्वस्मान् इति मे त्रहयाभ्यामावाहनं ॥ सव्यम् पूर्वोक्तं मे त्रहस्ता
 च पात्रपूर्णम् ॥ देवपात्रं सम्य-न्तं सशंपन्नमस्तु देवपात्रमुथाप्य पवित्रे
 द्विजकरे कृत्वा सहस्रशीर्षी इति पठेत् ॥ पितामहादित्रयं ब्रह्म संवर्धय नः
 कालका-नामानो विश्वे देवाः सपि-न्डन ब्रह्मे एकहस्ता र्क्षी वो नमः अर्घ्यपु-
 नः पुनर्घ्यमस्तु उदकस्पर्शनम् ॥ अप सव्यम् पितामहादि पात्राणि संप-
 न्तानि सुसम्य-नानि संतु ॥ पात्रमुथाप्य पवित्रे द्विजकरे कृत्वा यदि व्यो-
 ति पठेत् ॥ अमुकगोत्रं अस्मत्पितामहं अमुकशर्मन् वसुरुपसपि-न्डन
 ब्रह्मे एकहस्ता र्क्षी स्तेनमः अर्घ्यपुनः पुनर्घ्यमस्तु उदकस्पर्शनम् इति
 सर्वत्र ॥ अमुकगोत्रं अस्मत्पितामहं अमुकशर्मन् रुद्ररुपसहस्रार्क्षी
 स्तेनमः अर्घ्यपुनः ॥ अथ प्रोते अर्घ्यपात्रपूर्णम् ॥ यथा प्रोतं द्विजाग्ने द

हिरण्यमंले स्वांजले नो हिरण्यं तत्र पावनि ध्यायतस्मिन्नेकपवित्रमूर्तधीय
 शन्नो देवीरिति जलम् ॥ तिलो सिरादि तूष्णीं ह्येते ॥ पेतपात्रसम्यन्तम्सु
 सम्यन्तमस्तु ॥ यादिव्येति पवित्रं द्विजकरेदत्ता ॥ अमुकलोत्रपेत ० एषास्
 तार्धो महत्तस्तवोपतिष्ठतामिति मलयया प्रजलमवशेस्य दद्यात् ॥ ततोः
 पितृमन्त्रकला अपसव्येन् पेतस्तत्रस्य जलतृतीयांशम्यत्तामहार्धपा
 त्रेवुपासितव्यम् ॥ अमुकलोत्रस्य अमुकपेतस्य पेतस्य विभक्तिं पूर्वकपितृ
 त्रपापये अमुकलोत्रेण अस्मत्पितामहेन अमुकशर्मणा वश्यं ह्यैरा सह
 सार्धं करवाणि कुरुष्वेत्यनुज्ञातः ॥ ये समाना इति द्वयोः ॥ प्रजापत्यस्त्रि-
 सस्य तीद्रा अषयः प्रथमायाः पितरो देवता द्वितीया याजयमान श्रीरत्तस्य
 छंदः सार्धः करणे विनियोगः ॥ ये समानां समनसः पितरो यमराज्ये त
 वोऽस्तोकः स्वधानमोजजे देवेषु कल्कताम् ये समानाः समनसो जीवा जी

मधुमाः पितामहः पितामहः पितामहः पितामहः पितामहः पितामहः पितामहः पितामहः पितामहः पितामहः
वधः रुजः रुजः रुजः रुजः रुजः रुजः रुजः रुजः रुजः रुजः

वेषु मामकाः तेषां श्रीमपि कल्पताममैस्मिन् लोकेशतः समाः सद्गुरु
प्यं सम्यो मना सिजानताम् देवाभागं यथा पूर्व सज्जानाना उपासते स
मानो मंत्रः समितिः समानी समानममनः सहचिर्तेषां समानम्यं मे ३
त्रमभि मंत्रयेवः समानेन वोह विषजुहोमि समाना नीचइतिः ॥ समा
नहृदयावः समानवस्तुवो मनो यथावः ससहा सति ॥ मधुवाता नी-
ताये इति नीकुत्र यम्य ठेदिति केचित् ॥ एभि मंत्रैः पितामहार्घपात्रे गुह्यो
पात्रो सन्निवर्तयते ॥ ततः पितामहार्घपात्रे संस्कारः समवनीयतज्जलै
म्वेश्वदेविकपात्रे नीत्वा तदेकम्यथमपात्रपक्वे मूर्धन्यतो वा समभागे पि-
तृभ्यः स्थानमसौ युत्कान्युहन्निदधाति ॥ तत्र स्वधावाचनीयानन्तग-
मि ॥ कुशत्रयन्निदधाति ॥ अन्ये पात्रे सज्वरे निधाय ॥ सव्यमृगंधा-
दिकंदत्वा ॥ पितामहादित्रयं श्राद्धसम्बन्धिनः कालकामनामानो वि-
श्वेदेका एतन्मन्त्रलेपन ॥ पुष्पाक्षततुलसीपात्रधूपदीपताम्बूलयज्ञो

॥६॥

रि४

पवीत वासारवो नमः ॥ इति वैश्वदेवे ॥ अपसव्यम् असुक गोत्रास्मत्पिता
महः प्रपिता महवृद्धिः प्रपिता महः असुका मुका मुक शर्मणाः वसुत द्रादित्य
स्वरूपा एतेषां मनुलेपन पुरासात तुलसी पत्रधूपदीपनैवेद्यताम्बूल-
पूजाफलजज्ञो पवीत वाससां तृतीयो शेवः स्वधानमः ॥ सव्यम् प्राचम-
नम् अर्चनविधेः सर्वपैर्पूर्णमस्तु ॥ पूर्वमैश्वदेविकपात्रघृतोदकेन-
समृद्धिः निवेदनम् ॥ इदं हस्तप्रक्षालनोदकम्पितम् ॥ स्वधेति नरशुद्धिः
सव्यम् ॥ पात्रे निधाय भस्मनावेष्टयित्वा यथा च कायधेविष्णुः त्रैलोक्यं
परिरक्षतु एवं मम उत्तमैस्मै तत्सर्वभूतानिरक्षतु ॥ ततो घृताक्तमन्नमा-
दाय प्रच्छति ॥ विश्वे देवा वासराणां अग्नौ करण्डं रिरव्ये कुरु ख ॥ अपसव्य
मपि तृवासराणां अग्नौ करण्डं करिष्ये कुरु ख ॥ अग्नये कव्यवाहनाय स्वा-

हा इदं दमग्नये ॥ सोमा यपितृमते स्वाहा इदं सोमा यपितृमते ॥ इत्या
 दिति द्वय जुहुयात् ॥ अग्नौ करणशेषान्तेपि जर्थाधारयेत् ॥ सव्यम्
 अन्तरि वैषणम् ॥ उत्तानपाणि वामहस्तोपरि दक्षिण करं कृत्वा
 पात्रलंभनम् पृथिवीते पात्रं चौरपिधानवत्सरास्यमुखे प्रमृते-
 अमृतं जुहोमि स्वाहा ॥ इदं विष्णु रित्येते वगाह्य विष्णो हव ॥ रक्ष-
 इदमन्तं इदमाज्ञापः इदमाज्यं इदमैक्षवम् औषधयः समवदंत सोमे
 न सह राज्ञाय स्मै ब्राह्मणोति ब्राह्मणास्तथं राजन्यारयामसि इति यवा
 न्विकीर्य ॥ पितामहादि त्रयम्राट्संवाधिनः कालकामनाम्नो विश्वेदे
 वा इदमन्तं धृताद्युपस्करसहितं मुपनीतं मुपनेष्यमाणं च ब्राह्मण
 भोजनतृप्तिपरं यतं वोनमः ॥ अपसव्यम् दक्षिणोपरि वाम करं कृत्वा
 व्यत्यस्तपाणिभ्यां पात्रलंभनं ॥ पृथिवीते पात्रे मिति जल्पा अमृतं जु

मिस्वधा इदं विष्णु रित्यन्ते वगाद्य विष्णो कव्यं रस इदं मन्त्र इदं
 मापः इदं माज्यं इदं मे हवन् अपरुतेति तिला न्विकीर्ष्ये ॥ अमुकगो
 व अस्मत्पितामहं पुषितामहं वृद्धिं पुषितामहः अमुकामुकामुकश
 मरणाः वसुरुद्रादित्यस्वरूपाः इदं मन्त्रं घृताक्षुपस्करसहितं मुपैतीमु
 षनेषामागच्छ वासराभोजनतृसपरयंतेतेधाविभज्यवः स्वधानमः
 इदं कोऽप्यो ज्ञानं मृतं यथा सुखं जुष्यन्तमौ देवेभ्यः ॥ इति प्रागर्गं वा
 रिधातं दद्यात् ॥ आहं हि जावलिं न कुर्यः मौने नाग्नि युः अग्नात्सु हि
 जसकद्रुयथादिपितृसंहिता जपेत् ॥ अपसव्यमृदक्षिणे विकराशनं
 म् ॥ आसंसकत्पनीतानां त्यागिनाडुल्लयोषितां उत्तिष्ठत्तभागधेया
 नां दर्भेषु विकराशनम् ॥ अग्निदग्धाश्रये जीवा जेयादग्धाकुले म
 मभूमौ दत्तेन तृप्यंतु तृसाकांतु परंगतिम् कुशलागः हस्तौ पादौ पु=

एकोदितेति प्र
 वेद्याने नम्ये न
 यपारो नादी
 वेचोत्तरत्यांवे
 तमाद्वचदक्षि
 णे ॥ १ ॥

सव्येनाचम्य चुलुकदानम् ॥ अपसव्यम् पितृवाकराणां चुलुकदानं सव्य-
 म् ॥ इदं देवः प्रत्यपोशानत्युभयत्र मधुवाता जातायते मधुक्षरं तिसिंधवः
 माध्वीर्नः सन्नोषधी मधुनक्तुतोषसो मधुनक्तुर्विवधं रजः मधु
 व्योरस्तुनः पितामधुमान्तेवनस्यतिर्मधुमांस्तुसूर्यः माध्वीर्गो
 भवंतुनः ॥ इति मधुमतिर्जयेत् ॥ मधुमधुमधुतृप्तास्या तृप्तात्मः ॥ शे
 षमन्त किं कियतां इत्येस्तह पुज्यताम् ॥ अपसव्यम् एवं पितामहादि
 दिनां प्रथमः ॥ अथ प्रेते ॥ गन्धादिकं दद्यात् अमुकगोत्रं अमुकप्रेतं यता
 न्युशीरचंदनभृंगराजपत्रिकाधूपदीपतां मूलपूंगफलादीनि मद्भक्तं
 नितकोपतिष्यतां ॥ सव्येनाचम्य पात्रपरिवेषणम् अपसव्यम् तृप्तौ
 पात्रालंभनम् ॥ इदं विष्णुरिति मंत्रेणावग्राहनम् अपहतेति तिलवि-

विश्वेदेवाकरा
 णा मधुमधु
 तिस्रस्तमः
 अपसव्यम्
 पितृवाकराणां
 च मधुतृप्ता
 स्मः ॥ ५० ॥

करणम् अमुकगोत्रममुकप्रेत इदमन्तं घृताद्युपसकर सहितमुपनी
ब्रमुपनेष्यमाणाञ्च ब्राह्मणभोजनं तृसियरयंतं त्रयोऽत्रकोपतिष्ठताम्
स्वदितं सुस्वदितमिति तृसियुष्मः ॥ अथपित्रे ॥ सत्येनाकाम्यं अप
सव्यम् ॥ पिंदादानार्थं वेदे निर्मायतस्यामयहता इतिरेकां निर्मायतस्या
मयहता इतिरेकां निर्माय ॥ येरुपाणि त्वमुकधारणाम् ॥ अथनेजल
म् अमुकगोत्रममुकशर्मन् रुद्ररूपयिन्डासने अग्रे निश्च ॥ अमुक
गोत्रमस्मत्पुत्रि प्रपितामहममुकशर्मन् आदित्यरूपयिन्डासने अ
ग्ने निश्च ॥ सक्तं दधि नाना स्तोत्रं यथानित्यं पिंदाद् दद्यात् ॥ अमुक
गोत्रमस्मत्पितामहममुकशर्मन् वसु रूपसर्पेऽङ्गीकरणं जाद्वै सत्तने
न धस्वधानमः ॥ अमुकगोत्रमस्मत्पितामहममुकशर्मन् रुद्ररूप

प्रस्यत्युपि
नामहप

अमुकगोत्रम
स्मत्पितामह
ममुकशर्मन्
वसु रूपयि
सर्पेऽङ्गीकरणं
जाद्वै सत्तने
निश्चयः ॥

सपिंडीकरणाग्राहे एतत्तेन च स्वधानमः॥ अमुकगोत्रप्रसूतवृ
द्धिप्रपितामहप्रमुकशर्मन् आदित्यस्वरूपसपिंडीकरणाग्राहे एत
त्तेन च स्वधानमः॥ इति लेखभाषिभ्यो दत्त्वा॥ आस्तुतकुशमूलैः क
रंमार्ययेत्॥ हस्तौ प्रक्षाल्य॥ सव्येनाचाम्य॥ अक्षतानादाय॥ द
क्षिरामुखौऽपसव्येन॥ अत्रपितरोमादाय द्वायशभागमावृषाय
ध्वं इति जपेत्॥ ततः सव्येन उदङ्मुखः स्वास्त्यग्निपथ्यं मुखं शर्मन् आ
येत्॥ पुनः अपसव्यम्॥ प्रमीमदंतपितरो यशभागमावृषाधिवत्
इति भूमौ पिंडामूलेक्षिषेत्॥ ततः अवनेजनम्॥ अमुकगोत्रप्रसू
त्यितामहप्रमुकशर्मन् वत्सरूपपिंडप्रत्यवने निक्ष्यति॥ अमुक
गोत्रप्रसूतप्रपितामहप्रमुकशर्मन् रुद्ररूपपिंडप्रत्यवने निक्ष्य =

ति॥ अमुकगोत्रं अस्मत्पुत्रं पुपितामहं अमुकशर्मन् अदित्य
स्वरूपं पिंडं प्रत्यवने निश्च्यति॥ पिंडो यरिजले निषिंचेत् स्वं॥ नीवीं
विसृज्य॥ नमो इति षडंजलिकरणम् नमो वः पितरो रसाय नमो वः पि
तरो रसो साय नमो वः पितरो जीवाय नमो वः पितरो स्वधाय नमो वः पि
तरो योगाय नमो वः पितरो मन्यवे नमो वः पितरो नमो वो वरुहान्नः पितरो
हन्तं सतो वः पितरो देस्मै तद्वः पितरो वासः॥ ततः सूत्रं नमः॥ पितै न हे
तते वासः पुपितामहे तते वासः वृद्धं पुपितामहे तते वासः॥ ततः सूत्रं न
मः॥ उर्यं वरुहं तीरं मृतं धृतं मयः कोलालं परिस्रुते स्वधा स्यत पयत् मे
पितृन्॥ अथ प्रोते॥ वेदिकालेपनम् रेणुकरणम् अवनेलम्॥ अमु
कगोत्रं अमुकपुत्रं पिंडासने प्रवने निक्ष्व॥ स ऊदधिन्नास्तरणम्॥
पिंडादानम् अमुकगोत्रं अमुकपुत्रं ऋषिपिंडो मया दीयते तवो पतिस्तु

ज ३

ताम् ॥ सव्यम् आचमनम् ॥ अपसव्यम् प्रत्यवनेजनम् ॥ अमुकगो
 वाममुकप्रेतपिंडोपरि प्रत्यवनेजने मया दीयते तवोपतिष्ठताम् ॥ सूत्र
 स्थाने तूष्णीं कुर्यात् स्रुचं दद्यात् ॥ ऊर्जस्थाने तूष्णीं निनयनम् स्यात् ॥
पिंडाची अमुकगोवाममुकप्रेतसत्ता न्युशीचन्दनभृंगराजपत्रिका =
धूपदीपनैवेद्यताम्बूलपूगफलातिमद्दत्तानितकोपतिष्ठताम् ॥
अक्षोदकदानम् अमुकगोवस्य अमुकप्रेतस्य सपिंडो करण आह
सो गता सिध्यधिरजतंचंद्रदैवतं नौ दातुमहमसृजामि ॥ सव्येनाच
मनम् ॥ अथयितुमंडले ॥ आगत्याय सवेन ॥ सुवरीरजतशलाक
या कुशेन वाप्रेतपिंडाविधाभित्वा वामहस्तेन पितामहपिंडमादाय-
दक्षिणेन प्रेतपिंडावभागा मादाय संमेलयति ॥ तत्र मंत्रः अमुकगो

तस्य अमुक प्रेतस्य प्रेतत्वविमुक्तिपूर्वकपितृत्वप्राप्तये अमुक गोत्रेण
 अस्मत्पितामहेन अमुक शर्मणा च सुरवेण सह सायिदं करवाणि ॐ
 कुतश्च येसमानादयोः पुजापत्यम्वितरस्वतीन्द्राक्षयः पुत्रमायाः
 पितरो देवताद्वितीया यजमान शिरानुष्टुप्छंदः सपिंडीकरणे विनि
 योक्तः। येसमानाः समनसः पितरो यमराज्ये तेषां लोकः स्वधानमो
 जस्तानमो देवेभ्यस्तकताम् येसमाना समनसो जीवे जीवेषु मामकाः
 तेषां ॐ श्रीर्मयिकल्कतां मस्मिन्लोके शतं समाः संगच्छेवंशं
 के मनोसि जानताम् ॥ देवभागां यथा पूर्वसंजानाना उपसते समा
 नो समानो समानं मनः सह चित्तमेवां समानमंत्रमभिमंत्रय
 वः समानेन हविषा जुहोमि समानां चिं प्राकृति समाना हृदयानि-
 नि।

ध्यं सखद
 ध्यं सखीम
 ना ॥१॥

वः समानेन न हविषा मुह्यति वस्तुन मोपथावः सुसहासतिः ॥ मधु
 वाता-मता यत् इति आकृत्रयस्येष्टे इति केचित् ॥ तं शमेलयति न प-
 यातरयः स्यात् एवममध्यमां प्रपितामहेन तृतीयां वृद्धप्रपितामहेन
 संजो ज्यदेवताभ्य इति त्रिरुक्ता पितृमुख्यतां चितयन् जदाने विधाय
 पिंडादी ॥ अमुकगोत्राः अस्मत्पितामहप्रपितामहवृद्धप्रपितामह
 अमुकामुकामुकशर्मणाः वसुरुद्रादित्यस्वरूपाः सपिंडन आदे पिंडाचं
 न स म्वेधिनां पुत्रुलं वन पुष्पाक्षतं गुलसी पुत्रधूपदीपनैवेद्यताम्वल
 पुंक गोफलजज्ञोपवीतवाससां तृतीयस्तृयोशोतः स्वधानमः ॥ सव्यम्
 इदमाचमनीयं ॥ विश्वेभ्यो देवेभ्यो नमः ॥ अयसव्यम् ॥ इदमाचमनीयम्
 पितृभ्यः स्वधानमः ततः सर्वेषां वाक्विसर्गं वेदिति ॥ ततः सव्येन कर्म-
 पात्रोदकेन सुषोदितमस्त्विति नदगभूमिनिषिञ्चति ॥ शिवाभ्यापः
 संत्विजि ॥ सकुजलदानम् ॥ अयसव्यम् ॥ पितृवात्सलाः शिवाभ्यापः

संस्त्विति ॥ शकुशजलदानम् ॥ सौमनस्यस्त्विति पुस्यम् ॥ पितृवाक्तराणाः
 शिवाः प्रापः संस्त्विति सकुशजलदानम् ॥ सौमनस्यमस्त्विति पुस्यम् ॥
 अक्षतञ्चारिस्त्विति जलदानम् ॥ सव्यम् अस्मत्कुले दीर्घमा-
 युरस्तु शान्तिरस्तु पुष्टिरस्तु वृद्धिरस्तु यच्छ्रयस्तु यस्यापंगो गस्तु
 त्वरायस्तु तुभ्यं यदभ्यश्चतुर्विधं यः शान्तिं श्रीं भवतु ॥ अथ सव्यम् ॥ आ-
 श्वोदकदानम् ॥ अमुकगोत्रस्य अस्मत्पितामहस्य अमुकशर्मणाः वसु-
 रूपस्य सपिंडन आहूते एतत्सर्वं यद्वत्तं तदक्षयं स्वाहा मस्तु अक्षीयतु
 एवं प्रपितामहवृद्धप्रपितामहयोः ॥ अघोराः पितराः संतु अघोराः माताम-
 हा संतु ॥ सव्यम् ॥ गोत्रं नो वर्द्धतां दातारो भिवर्द्धन्ताम् अमिवर्द्धतु वेदाः
 संतिरेव च आहूतं नो मे व्यगमत बहु देयं च नोस्तु अन्नं नो बहु भवेत्

प्रतिशेभ्यस्तमेमहितमध्वं याचितारभ्यनः सन्तु याचिस्माकंचनमा
 याचेशः ऐतारवाशिवासंतुआयुस्मान् धनवान् पुत्रवान् लस्माकामो
 भवन्तु ॥ अथेनमभिपद्यावापिति ध्रुवोसिध्रुवोयं यजमानस्मैनायत
 ने पुजयाम् यादति पशुभिरपति चैवं ॥ ततः तिलकरणमयंकामय
 तेसोऽस्मैकामेः समृध्यते दीर्घायित्वा वलायव च संसृजस्त्वा यसह
 साप्रयोजीवशरदः शतम् ॥ ततोऽपसव्यम् ॥ स्वधावाचनीया कुशना
 दायपति समीपे निक्षिपेति ॥ सव्यम् ॥ दक्षिणहस्तो नोदकमादय विश्वे
 देवावाहिराः स्वधावाचयिष्ये इति प्रचकति कात्यतामृतैरुतां ॥ अपस
 व्यम् ॥ पितृवाहिराः स्वधावाचयिष्ये वात्यताम् ॥ अमुकगोत्रेभ्यः अमु
 कशर्मैभ्यः वसुरुपेभ्यः स्वधाव्यतां ॥ अस्तु स्वधा ॥ अमुकगोत्रेभ्यः पु
 ष्यत्प्रयितामहेभ्योऽमुकशर्मैभ्यः रुद्ररुपेभ्यः स्वधाव्यतामस्तु स्व
 धा ॥ अमुकगोत्रेभ्यः पुष्यत्प्रयितामहेभ्योऽमुकशर्मैभ्यः आदित्यरुपे

युस्मतिभ्यः

अथः स्वधो व्यतां मस्तु स्वधारति ॥ कुशा ग्राणि चालयेत् ॥ सव्यं ॥ सांगता ॥
 पितामहादेवयमादुसवंधिनां कालकामनां विशेषां देवानां कृतैतत्स
 पिउनमादुसांगतासिद्धयर्थं हिरण्यमग्निदेवतं तन्मूल्यं वा यथानाम
 गोत्राय दानं दत्तुमहमुत्सजे ॥ अपसव्यम् ॥ अमुं गोत्राय मरुतपि
 तामहं प्रपितामहं बुद्धिं प्रपितामहानां अमुका मुका मुकं रश्मिणां वसुतद्रादित्यस्वरूपानां क
 तैतत्सपिण्डेन आदुसांगतासिद्धयर्थं रजतं चन्द्रदेवतं तन्मूल्यं वा यथानाम गोत्राय ब्राह्म
 णाय दत्तुमहमुत्सजे त्रेधा विभज्य वीनमः । भोजनसंकल्पः अथ नाना नाम गोत्रेभ्यः ब्राह्म
 णेभ्यश्चातुर्वर्णेभ्यः स्वजनसंवन्धि शिष्टं विशिष्टं दानानाद्येभ्य आमान्नं पक्वान्नं च आसंध्य
 मर्दु एव पर्य्यंतं वा यदीयमान मात्माहार पत्न्याहार वहिष्कृतं तत्पितृणां परमोपकारय दत्तुम
 हमुत्सजे । सव्यम् अस्य विधेर्न्यूनातिरिक्तं यत्कृतं तत्सुकृतमस्तु यन्नकृतं तद्विस्तुप्रसादा
 ब्राह्मणवचनात्सर्वं परिपूर्णं परिपूर्णमस्तु । शमीपत्रप्रमाणेन पिंडं दद्याद्गुप्ताशिरे । विहोस्त
 प्रगोत्राणि कुलमेकोनरं शतम् ॥ अपसव्यं ॥ पिंडानां पुद्गुरां मध्यपिंडं विसर्जयेत् । अथ नी

जमक - गुहा - तैल - क्षपास - लोहा - शत, सप्तधान्य - वान्त्र - वान्त्र
 पददान - प्रत्यक्षगोदान

वीमुद्गुह्यनमस्करेति पितृदेवत्यावै नीवीस्तस्मान्नीवी मुद्गुह्यनमस्करेति यज्ञोवैनमोयज्ञिया
 नानेतत्करेति षट् कृत्वो नमस्करेति षड्वा मातव मातवस्तस्मात्षट् कृत्वो नमस्करेति गृहान्नः
 पितरे दत्तेति गृहाणां ॐ ह पितर ईशत स्रवो एतस्याशीः कर्मणोऽथाव जिघ्रति प्रत्यवधाय
 पिराजन् सयजमानो ग्नौ सकृदा च्छिन्ना नभ्या दधाति पुनरुत्सुक मपि सृजति तदुहो वाचक
 होडः कौपीतिकिः ॥ सव्यं ॥ एजलक्ष्मीं वर्द्धयं त्विति एजलक्ष्मीं गृहीत्वा ॥ स्यान्नपूजा ॥ शंख
 वक्राभ्यां नमः ॥ वसंताय कपिंजला नालभेते ग्रीष्माय कल विंकान् वर्षाभ्यस्ति तिरोन् शरदे
 वर्तिका हेमंताय ककरान् शिशिराय विककरान् ॥ इति पठित्वा यवानक्षिपेत् ॥ अपसव्यं ॥ पत्र
 पात्रांतरे कृत पिराजानुत्थाप्य वामस्कंधे निधाप्य सव्यं आघ्राप्य अपसव्यं पुनस्तथैव वेद्यां
 निदध्यात् ॥ मे पितृणां स्वर्गस्वस्थानवासः ॥ पितृपूर्व विसर्जनं ॥ पितृवाप्तराणाः स्वस्ति भवंतो ब्रु
 वंतु ॐ स्वस्ति । वाजे वाजे वत वाजिनो नो धनेषु विप्राः अमृता मृतज्ञाः अस्य मध्वः पिवंत
 मादयध्वं नृप्रायात पथिभिर्देवानैः ॥ अभिरम्यतामिति प्रेतसंवंधि विसर्जनं ॥ सव्यं विश्वेदेवाः
 स्वस्ति भवंतो ब्रुवंतु ॐ स्वस्ति ॥ देवागातु विदो गातु भित्वा गातु मिता मनसस्पत इमं देवा यश ॐ
 स्वाहा वातेधाः ॥ अपसव्यं ॥ आमा वाजस्येति कर्मपात्र जलेन प्रदक्षिणीकरणं ॥ आमा वाजस्य प्रस
 वो जगम्या देवेद्यावा पृथिवी विश्वरूपे । आमा मांतां पितर मातर चामा सोमो अमृतत्वेन गम्यात् ॥ सव्यं

सा.पि.
१३

आचमनं पाणिना दीपं निर्वप्य ॥ देवताभ्य इति विजिज्ञा ॥ कर्मसाक्षिणे सूर्यापनम इति अंजलिं दत्वा ॥ आ
शिषो गृह्णीयात् ॥ इति सापिराडन आहु पद्धतिः ॥ प्रभादात् कुर्वतां कर्म प्रच्यवेता च्वरेषु यात् ॥ स्मरणा
देवता विरनोः संपूर्णं स्यादिति स्मृतिः ॥ यः कश्चित्पितृ रूपेण तिष्ठते परमेश्वरः ॥ सोऽयं आहु प्रसने
न लाभतां नृपि मुत्तमां ॥ यस्य स्मृत्या च नामोक्त्या तयो यज्ञ क्रियादिषु ॥ न्यूनं संपूर्णतां याति सद्यो वंदेत
प्रच्युतं ॥ यद्दसां कृतं कर्म जानता वाप्य जानता ॥ सांगं भवतु तत्सर्वं हरेर्नीमानु कीर्तनात् ॥ इति सा
पिराडन आहु विधिः ॥ संवत् १७७३ वैशाख व. ६ ॥ एकोदशे तु आग्नेयां पूर्विणे नैष्ठिके स्मृतम् ॥ पूर्व
स्यां माभ्युदीयके घेत आहु च दक्षिणे ॥ इति विकिरासनम् ॥ अवसाने दिनादुर्ध्वं यावदुर्ध्वं भवेत् ॥ वहेस्स्या
त्तदिकं आहुं भूरि भोजन वर्जितम् ॥ अथ शुद्ध आहुम् ॥ नन्दामिनवेदैक १४३० दिनाभ्यातीत्य प्राप्ते दिने यस्य
मृते हितस्तात् ॥ आहुं गृहे स्यात्पितृ शुद्धि हेतोः स्त्रिपिराडकं तत्र च कालमासौ ॥ दश आहुं गया आहुं तिलैः कृ
त्स्मैश्च तर्पणम् ॥ अद्भु मेकं न कुर्वीत महा गुरु निपातने ॥ नारी सेवा तथा मांसं परान्नं तिल तर्पणम् ॥ वर्ष
मध्ये न कुर्वीत महा गुरु निपातने ॥ कनीयसा कृतं कर्म सपिराडीकरणं पुनः ॥ तज्जयाय सापि कर्तव्यं घेत श
रौ चं स्यात्तदुर्ध्वं मातरेव ॥ तदुर्ध्वं मुक्त भाष्यो यास्तदुर्ध्वं धातु पुत्रयोः ॥ अन्येषां मासमेकं तु इति शास्त्रात्तपो वृत्तात् ॥
इदं द्वादशैर्धर्मरागग्रयस्यम् यद्यपि स्मृति मंजसायां निषिद्धम् तथापि सति सपिराडीकरणे जाते प्रथमेऽर्धे

प्रत्यमायां विपिराद्माद्मावरणीयम् ॥

विशेष— यदि पुत्र माता की सीपेंडी करे तो प्रथम माता का पिंड पिता के साथ ही संयोजन करके - पिता का पिंड पिता मह आदि विषे युक्त करना ।

॥ इति सापिण्डनश्राद्धपद्धतिः ॥